

Отже, невідкладним завданням сьогоднішніх закладів освіти усіх типів, а особливо вищої школи, є вивчення живого народного мовлення в усьому його розмаїтті. Нині, як ніколи, ми повинні не лише ретельно оберігати нашу мову і звичаї, а й дбати про їх розвиток, відновлювати втрачене і запроваджувати його в життя.

Список використаних джерел

1. Карта говорів української мови [Електронний ресурс]. – Режим доступу: litorpys.org.ua/ukrmoiva/um151.htm – 10к.
2. Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті. – К.: Шкільний світ, 2001. – 16 с.
3. Никончук М.В. Матеріали до Лексичного атласу української мови / М.В.Никончук: Правобережне Полісся. – К.: Наукова думка, 1978. – 314 с.
4. Особливості говорів української мови [Електронний ресурс]. – Режим доступу: mova.dn.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=85&Itemid=3-245k
5. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів з української мови для 5-12 класів. / За ред. Д.С.Наливайка. Кер. колективу Ю.І.Ковбасенко. – К. – Ірпінь: Перун, 2005. – 176с.
6. Програма «Освіта» (Україна XXI століття) // Освіта. – 1993. – Грудень. №44 – 46. – С. 44-45.
7. Семенов О.М. Система професійної підготовки майбутніх учителів української мови і літератури (в умовах педагогічного університету): автореф. дис. на здобуття ступеня докт. пед. наук : спец. 13.00.04 / О.М.Семенов; Ін-т педагогіки і психології проф. освіти АПН України. – К., 2006. – 41 с.
8. Сухомлинський В.О. Народження громадянина / В.О.Сухомлинський. – К.: Радянська школа, 1970. – 230 с.
9. Шеремета Н.П. Українська діалектологія: практичні заняття: Навчальний посібник / Н.П.Шеремета. – Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський державний університет, інформаційно-видавничий відділ, 2005. – 124 с.

Summary. In the article the conditions of combination of the educational, research and practical activity of the student are proved with the aim to form the professionally competent teacher-philologist as a researcher and person with a high speech culture.

Key words: dialectal language, history of language, ethnological culture, dialectology, language competence.

Отримано: 7.10.2012 р.

УДК 811.161.2'366

О. О. Якименко

ЕМОЦІЙНО-ОЦІННІ КОМПОНЕНТИ АБРЕВІАТУРИ СУЧУКРЛІТ (УКРСУЧЛІТ) ЯК НАЗВИ ЛІТЕРАТУРНОГО НАПРЯМУ

У статті розглянуто функціонування абрєвіатури сучукрліт і її варіанта укрсучліт у різних типах масової комунікації з погляду відмінності абрєвіатури від словосполучення сучасна українська література.

Ключові слова: абрєвіатура, прагматика, оцінка, концептуалізація.

Абрєвіація є одним із продуктивних способів словотворення в багатьох мовах, у тому числі українській, і це зумовлює активну увагу лінгвістів до такого типу лексичних одиниць, як абрєвіатури. Структуру й функціонування абрєвіатур в українській мові досліджують Н. Ф. Клименко [8], М. Г. Сердюк [12], Л. М. Бойченко [4]. Докладно розглядає абрєвіатури і стан їхнього вивчення А. М. Нелюба, хоча якщо дотримуватись погляду цього дослідника на явище абрєвіації та класифікацію складноскорочених слів, який дещо відрізняється від загальноприйнятого в мовознавстві, слово *сучукрліт*, якому присвячена ця стаття, не належить до абрєвіатур [9, 142]. Ми ж, залишаючись у межах традиційної класифікації складноскорочених слів, цю лексему відносимо до складових абрєвіатур – таких, що складаються з частин початкових складів кожного слова словосполучення [7, 7].

Сучасна лінгвістика зосереджує значну увагу на проблемах комунікативного призначення мови, тож і дослідження абрєвіатур на сучасному етапі значною мірою розвивається в цьому

напрямі. Цей аспект функціонування абрєвіатур розглядають Ю. В. Горшунов [6], Н. О. Світлична [11], Н. М. Глушук [5]. Хоча одним із основних внутрішньомовних чинників абрєвіації називають закон економії мовних зусиль, також «на передній план виходить потреба створити певне слово (красиве, зневажливе, жаргонне тощо), яке буде виділятися на тлі загальноприйнятих, виражати те чи інше ставлення <...> й легко запам'ятовуватися» [3, 16]. За словами Ю. В. Горшунова, ««внутрішню» прагматику абрєвіатури конституюють численні параметри, головні з яких – емотивно-оцінний і компоненти рольових відносин» [6, 11]. Емотивно-оцінні компоненти «передають інформацію про емоційне і оцінне (схвалення/несхвалення) ставлення до позначуваних предметів і явищ або до адресата» [там само].

Із цього погляду цікавим об'єктом для дослідження є лексема, яку активно вживають останнім часом носії української мови чи принаймні ті з них, хто цікавиться сучасним літературним процесом. Ідеться про абрєвіатуру *сучукрліт*, або ж *укрсучліт*. Деякі мовознавці відзначають частотність уживання елемента *-літ* – у складноскорочених словах, що свідчить про процес його морфемізації [1, 15; 9, 173]. Однак у цих випадках дослідники розглядають такі лексеми, де елемент *-літ* – стоїть на початку (*літфак* у Д. І. Алексєєва, *літворожбит*, *літсідало*, *літмафіоз* в А. М. Нєлюби) і має ознаки префікса. А в слові *сучукрліт* (*укрсучліт*) частина *-літ* постає основним носієм значення, і відповідне їй слово *література* є головним у повному словосполученні.

У нашій статті ставимо за мету проаналізувати семантико-прагматичні особливості цієї абрєвіатури. Варіанти *сучукрліт* і *укрсучліт* рівноправні, помітної різниці у частоті їх уживання, значенневих відмінностей чи розбіжностей у прагматичному навантаженні не відзначено, тому ми розглядатимемо ці слова паралельно, не зупиняючись на особливостях кожного. Формально ця абрєвіатура є цілковитим відповідником до повного словосполучення. Але, судячи з практики вживання лексеми, вона набула нових емоційно-оцінних компонентів. Ми проаналізуємо функціонування абрєвіатури *сучукрліт* (*укрсучліт*) у трьох типах дискурсу: 1) письменницькі інтерв'ю; 2) рецензії на художню літературу (зазначимо, що використання скорочених слів у літературних рецензіях уже потрапило в поле уваги російських мовознавців: Я. П. Полухіна розглядає серед новотворів, що функціонують у літературних та кінорецензіях, абрєвіатури *ситком* (ситуаційна комедія), *НФ* (наукова фантастика) та ін. [10, 248]); 3) інтернет-форуми та коментарі, які умовно об'єднаємо в розмовний дискурс інтернету. У першому типі – інтерв'ю – маємо яскраві приклади письменницького самопозиціонування з використанням лексеми *сучукрліт* (*укрсучліт*), у рецензіях це слово нерідко вживається з оцінним значенням, у коментарях і на форумах найчастіше випадки іронічного використання та прагнення осмислити особливості лексеми й різницю між явищем «сучукрліт» та іншими елементами літературного процесу.

Задля створення об'єктивної картини слід зауважити, що лексема вживається й нейтрально як синонім до поняття «сучасна українська література», принаймні оцінне ставлення авторів у таких текстах не виражене: «Кілька слів про цікаву тенденцію сучукрліту. Коли навіть метри пишуть про прояви усеперемагаючого кохання, то значить, що література молода і сповнена світлих надій, як і держава в цілому» (bukvoid.com.ua, 13.01.2009). Однак випадків із виразною різницею між абрєвіатурою і твірним словосполученням достатньо, аби стверджувати, що лексема *сучукрліт* (*укрсучліт*) позначає нове поняття. Ми зосередимося на тих прикладах, які найкраще висвітлюють ці особливості лексеми.

На літературному порталі «Літакцент» новина про те, що до 11-го видання англійського словника Collins увійшли нові слова, має назву ««Загуглити» й «відфрендити» – у словнику!». Перший коментар до цієї статті: «*І сучукрліт!!!*» (litakcent.com, 6.10.2011). Отже, мовці усвідомлюють, що ця абрєвіатура набула самостійного значення й важлива настільки, що потребує фіксування у словнику.

Письменниця Ірен Роздобудько в одному зі своїх інтерв'ю стверджує, що слово *сучукрліт* виникло близько десяти років тому і його автором є Олександр Бойченко: «Зараз з'явилося багато того, що називається сучукрліт. Це слово вигадав Сашко Бойченко, воно існує років 10» (life.pravda.com.ua, 9.12.2009). Нам не вдалося знайти беззаперечного підтвердження чи спростування цієї думки. Можливо, тут ідеться про статтю О. Бойченка в газеті «Дзеркало тижня» (№ 50 за 28 грудня 2002 року) під назвою «Дикий рис сучукрліту», присвячену творчості Володимира Ешкілева. Однак усе ж малоімовірно, що ця абрєвіатура є авторським неологізмом. Припускаємо, що слово існувало й раніше щонайменше в усному спілкуванні.

Абрєвіатура *сучукрліт* (*укрсучліт*) найчастіше постає в контексті як відмінюваний іменник чоловічого роду, але іноді її вживають і як незмінне слово: «*І надзвичайно рада, що серед всього цього сучукрліт є така Карпа*» (bukvoid.com.ua, 12.12.2009). Ця абрєвіатура (та похідна від неї *сучліт*) стає твірною основою для інших слів, таких як *сучукрлітівець*, *сучлітівець*, *сучлітівський*. Абрєвіатура за своїм структурним типом – складова, однак з елементом *сучукр* утворюються й частковоскладові абрєвіатури: *сучукрлітератори*, *сучукрписьменники*, *сучукрлітература*.

Явище, позначуване словом *сучукрліт* (*укрсучліт*), протиставляють іншим типам літературних явищ. У наведеному далі твердженні *сучукрліт* постає як синонім до *сучасна українська література*, що протиставляється *класичній українській літературі*: «Проте одно-значно можу порадити читати класичну українську літературу й не переключувати її, як це зараз модно, на користь культу «сучукрліту» (термін не я вигадала), адже й він не виріс посеред чистого поля без жодного ґрунту» (О. Рута, bukvoid.com.ua, 7.12.2011). Але переважно у сучасній масовій комунікації словом *сучукрліт* позначають поняття, відмежоване від того, що називають *сучасною українською літературою*, або ж таке, що є його частиною.

Важливим для розуміння концептуалізації поняття «сучукрліт» є активно цитований уривок інтерв'ю з Анатолієм Дністровим, де письменник окреслює зміст цього поняття і його відмінність від поняття «сучасна українська література»: «[Б. Логвиненко:] *Вважаєш себе сучасним українським письменником?* [А. Дністровий:] *Ні. Сучасна українська література – це Павло Архипович Загребельний, Валерій Шевчук, Мушкетик. А ми – сучукрліт – скурвлені діти спальних районів, гнилого совка й обісцянних 90-х. «Сучасна українська література» і «сучукрліт» – це дві великі різниці. Нам держава дупу не підмиває й не підмивала. Дачі й квартири не давали й не дадуть, бо нам начхати на державу. І нічого від неї не треба, нехай спілчанським пенсіонерам памперси купує» («Газета по-українськи», № 403 за 10 липня 2007 р.). Ця відповідь, що розкриває уявлення письменника про своє місце в суспільстві й літературі, знаходить відгук у цитатах інших мовців: «*Сучукрліт сформувався саме в ті «обіс...» 90-і, тому естетика його – натуралістична, стилістика – наближена до вуличної, світогляд – жорсткий, як не сказати жорстокий, ставлення до держави (а яким воно ще могло бути в молоді в 90-х?) – відверто нігілістичне» (Сергій Батурич, sumno.com, 9.11.2010).**

У процитованому інтерв'ю А. Дністрового бачимо приклад того, як сучасний літературний процес ділиться за принципом так званої «тусовочності»: до сучукрліту відносять певну групу літераторів, а на противагу їм називають «спілчанську літературу». Ідеться про письменників (та їхніх прихильників), що є членами НСПУ або ж відстоюють цінності, властиві (визнані властивими) цій спільноті. Це виразно показує такий уривок із інтерв'ю з Олександром Бойченком: «[А. Любка:] *Чи ти підтримуєш думку, що в Україні зараз є дві незалежні одна від одної літератури – офіційна, «спілчанська», націєтворча, моральностійка й нецікава, і альтернативна – та, що ми її зємо «сучукрлітом»?* [О. Бойченко:] *Загалом так. Що не означає, ніби член Спілки не може написати доброї книжки або що «сучукрліт» тільки тим і зайнятий, що творить шедеври. У спілчан море своєї половини, у «альтернативників» – своєї» (sumno.com, 25.07.2009).*

На «Літературному форумі» (www.litforum.org) в темі під назвою «Модне – класне» розвинулось обговорення явища «сучукрліт» і особливостей значення відповідного слова. Багато тверджень у цій дискусії свідчать про те, що мовці сприймають словосполучення *сучасна українська література* і слово *сучукрліт* як гіперонім і гіпонім. Наведімо приклад такої репліки: «*Ви не помітили, що частина письменників не проти так зватися, а інша – рішуче себе від сучукрліту відмежовують? [...] Невже ви не бачите, що сучукрліт – ідейно-естетична течія в українській літературі?» (www.litforum.org, 27.05.2009).* Далі ця думка висловлена ще виразніше: «*Щодо «Сучукрліт» і сучасна українська література. [...] Якщо коротко, то це не різні явища, а перше – частина другого» (www.litforum.org, 27.05.2009).*

Із різних приводів учасники літературного процесу (письменники в інтерв'ю, виступах тощо, критики в рецензіях, читачі на форумах та в коментарях) намагаються визначити концептуальні ознаки явища, яке називають *сучукрліт*. Це його типовий персонаж: «*Типові персонажі сучукрліту – такі собі «зайві люди», що перебувають у конфлікті з собою і довкіллям та розв'язують цей конфлікт переважно за допомогою алкоголю, драпу й доколафілософських роздумів» (bukvoid.com.ua, 14.12.2008);* тип автора за віком: «*Сучукрліт же – справа молодих, як і море» (О. Санченко, www.day.kiev.ua, 21.01.2011);* вади з погляду літературної якості: «*Чим хворіє наш сучукрліт – це проблема «я-писання», тобто те, що називаємо «мастурбацією літератури»» (Я. Литвин, захid.net, 1.08.2008);* «*У «Мізерії» немає ні автобіографічності, ні нудного висмоктування із пальця – на що тотально страждає сучукрліт» (vsiknygy.net.ua, 2.04.2008);* зовнішні обставини літпроцесу: «*гордо несе прапор сучукрліту з усією її клановістю і галімістю» (захid.net, 15.05.2009)*

Абревіатура *сучукрліт* (*укрсучліт*) часто використовується з відтінком зневажливості, що також виразно вказує на її відмінність від твірного словосполучення: «*Тішуся, що сучукрліт, а не ЛІТЕРАТУРА видала на гора цей хлам, судячи з наведених «поезій»» (litakcent.com, 24.01.2008).* Один із чинників формування цього значення – елемент *суч*, який є скороченням від слова *сучасна*, але неминуче викликає й інші асоціації. Цей зв'язок частіше імпліцитний, іноді вказаний натяками. Критик Яна Дубинянська пише в рецензії на збірку інтерв'ю з українськими письменниками «33 герої укрліт»: «*Підозрюю, що ця книжка мала називалася «33 герої сучукрліт». Але оте наше рідне «суч», мабуть, не витримало цензурних міркувань» (litakcent.com, 26.04.2011).*

Таке сприйняття абрєвіатури неодноразово відверто висловлює Ліна Костенко. Якщо більшість мовців, для яких слово *сучукрліт* (*укрсучліт*) є майже лайкою, і саме означуване явище оцінюють негативно, то письменниця негативно сприймає лише слово, вважаючи, що така назва пригнічує розвиток загалом близької їй молодій літератури. Під час зустрічі з читачами в Києві у грудні 2010 року з нагоди виходу її першої прозової книги Ліна Костенко прямо наголошує на неприйнятності для літератури назви з таким «лайливим» елементом: «В основі цього слова є щось неприємне – «суче», недобре. І з якої речі ті талановиті люди повинні жити на такому некрасивому тлі?» (dt.ua, 25.12.2010). Наведемо також уривок із виступу письменниці в Харкові, де вона обґрунтовує своє несхвалення терміна *укрсучліт*:

«Хтось з легкої руки сказав таку абрєвіатуру: укрсучліт. А ви знаєте, що в корені того слова – суч, тобто «українська суча література» звучить...»

В радянські часи був один критик, з тих страшно поганих людей, які переслідували літературу. І він якось хотів вилаяти український літературний діаспорний журнал «Сучасність», він його називав «Суч». Це було так образливо! Уявіть собі мої відчуття, коли зараз скрізь по газетах, по журналах наш літературний процес називають «укрсучліт». Мені це прикро. Я би не хотіла, щоби талановиті люди заснували таку некрасиву течію – укрсучліт. Хай вони будуть українськими сучасними письменниками» (society.lb.ua, 15.02.2011). Для підтвердження своєї думки письменниця використовує мову особи, ворожій українській культурі.

Словесно виражене переосмислення елемента *суч* зустрічаємо також на форумі: «І не робіть, будь ласка, дебільних скорочень – сучукрліт. Бо буду називати вас сучими дітьми» (www.ukrcenter.com, 27.10.2007).

На початку статті ми зазначали, що основним носієм значення в абрєвіатурі є частинка *літ*, що позначає головне слово твірного словосполучення. Однак через переосмислення, спричинене розглянутою вище співзвучністю, елемент *суч* стає основним нового значення лексеми. Тож замість слів *сучукрліт* або *укрсучліт* починають уживатись *сучукр*, *укрсуч*, *сучліт*, які у відповідному контексті, у спільноті мовців, обізнаних із темою, не викликають сумнівів щодо свого значення.

Зі спостережень за двомовним спілкуванням на інтернет-форумах та в коментарях бачимо, що асоціація з лайливим словом стає очевидною й для носіїв російської мови. У наступному прикладі автор коментаря на українському інтернет-ресурсі, вочевидь, припускає, що для україномовних читачів таке звукосполучення є прийнятним, тож слід попередити їх про його «приховану небезпеку»: «Простите, но сокращение от выражения «украинська сучасна література» – «укрсучліт» звучит для непривычного уха практически матерно. Надо что-то делать! Может лучше «сучукрліт»? Хотя... а можно без «суч» вообще?» (zaxid.net, 14.04.2010). Характерно, що під час спілкування на форумах російськомовні дописувачі для позначення цього явища використовують саме термін *сучукрліт*, не перекладаючи його: «90 % сучукрліт – непотріб, извините» (bukvoid.com.ua, 27.04.2010); «процветает традиційне суспільство, православие, сучукрліт и ацтой» (bo.net.ua, 21.11.2007). Для позначення інших негативних явищ російськомовні дописувачі тут також використовують українські лексеми (*непотріб*), іноді транслітеровані (*традиційне суспільство*). Щодо першого випадку припускаємо, що мовець для позначення специфічно української реалії використовує українську лексему, відчуваючи, що інакше не вдасться передати весь комплекс значень. У другому випадку (це цитата зі студентського форуму, де студент технічного факультету відстоює переваги своєї спеціальності перед спеціальністю співрозмовника-гуманітарія) перелічено елементи стереотипу, що передбачає опис нудного навчання з переважанням традиційності. Зустрічаємо й випадок, де українське *суч* замінено російським *совр*, поряд зі збереженням української форми в іншого мовця: «И вообще соврукрліт мне напоминает Стену Плача. Все ноют, ноют, ноют... Как всё хреново, в какой же мы жопе живём, словом, почти классический рэп. [Відповідь на цю репліку:] Ну не знаю, не замечала... Хотя, может, мы разные произведения этой самой сучукрліт читаем?» (bo.net.ua, 21.12.2004).

Аналіз висловів, у яких уживається абрєвіатура *сучукрліт* (*укрсучліт*), свідчить, що новоутворена лексема відрізняється від твірного словосполучення *сучасна українська література*. Значна частина мовців, причетних до творення цього слова і його поширення, надають лексемі значення «напрям сучасної української літератури», а для деякого вона набуває лайливого значення. Беззаперечна причина виникнення негативних конотацій – вплив часткового фонетичного збігу з лайливим словом, однак існують і менш очевидні причини, про сутність яких можна лише робити припущення і які ґрунтуються на емоційних асоціаціях, які викликає в мовців нове слово. Дослідження розвитку додаткових значень та емоційного сприйняття мовних одиниць, зокрема тих, що функціонують у межах концептосфери ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА, як розглянута в цій статті абрєвіатура, відкривають перспективу у вивченні особливостей мовної свідомості.

Список використаних джерел

1. Алексеев Д. И. Аббревиатуры как новый тип слов / Д. И. Алексеев // Развитие словообразования современного русского языка. – М. : Наука, 1966. – С. 13–37.
2. Алексеев Д. И. Сокращенные слова в русском языке / Д. И. Алексеев. – Саратов : Издательство Саратовского университета, 1979. – 328 с.
3. Брітікова К. В. Абревіація як спосіб творення нових назв осіб / К. В. Брітікова // Донецький вісник Наукового товариства ім. Шевченка. – Мовознавство. – Т. 22. – Донецьк : Східний видавничий дім, 2008. – С. 14–20.
4. Бойченко Л. М. Структурно-семантичні типи абревіатур і діапазон їх дериваційної активності в сучасній українській мові / Л. М. Бойченко // Мовознавство – 1982. – № 5. – С. 75–80.
5. Глуцук Н. М. Прагма-семантичні особливості абревіацій у сучасній англійській мові / Н. М. Глуцук // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – № 3. – Філологічні науки. Мовознавство. – Ч. 2. – Луцьк : 2011. – С. 87–92.
6. Горшунов Ю. В. Прагматика аббревиатуры : автореф. дисс. на соискание ученой степени д-ра филологических наук : / Ю. В. Горшунов. – М., 2000. – 32 с.
7. Клименко Н. Ф. Абревіатура / Н. Ф. Клименко // Українська мова : Енциклопедія / Русанівський В. М., Тараненко О. О., Зяблюк М. П. та ін. – 2-ге вид., випр. і доп. – К. : Вид-во «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2004. – С. 7.
8. Клименко Н. Ф. Словотворча структура і семантика складних слів у сучасній українській мові / Н. Ф. Клименко. – К. : Наукова думка, 1984. – 251 с.
9. Нелюба А. М. Явища економії в словотвірній номінації української мови / А. М. Нелюба. – Х., 2007. – 302 с.
10. Полухина Я. П. Новообразования в литературных и кинорецензиях / Я. П. Полухина // II Международный симпозиум «Славянские языки и культуры в современном мире : Труды и материалы. – М. : Издательство Московского университета, 2012. – С. 248.
11. Светличная Н. О. Лингвопрагматические свойства аббревиации и деаббревиации в современном русском языке // Филологические науки. Вопросы теории и практики. – № 1. – Ч. II. – Тамбов : Грамота, 2008. – С. 121–126.
12. Сердюк М. Г. Абревіатури і співвідносні з ними слова та словосполучення / М. Г. Сердюк // Українське мовознавство. – К. : Вища шк., 1981. – Вип. 9. – С. 43–47.

Summary. The article deals with functioning of the abbreviation *сучукрлім* and the version *укрсучлім* in different types of mass communication, difference between this abbreviation and the combination of words *сучасна українська література*.

Keywords: *abbreviation, pragmatics, evaluation, conceptualization.*

Отримано: 3.10.2012 р.

УДК 81'367(477)«19»/«20»

О.В. Яцук

ВИРАЖАЛЬНІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ ХУДОЖНЬО-ОБРАЗНОЇ ФУНКЦІЇ НАПІВПРЕДИКАТИВНИХ АПОЗИТИВНИХ ОДИНИЦЬ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОЗИ КІНЦЯ ХХ – ПОЧ. ХХІ СТ.)

У статті проаналізовано виражальні засоби відокремлених компонентів речення, зокрема напівпредикативних апозитивних; їхні стилістичні можливості, зумовлені художньо-образною функцією. Дослідження здійснено на матеріалі творів українських прозаїків кінця ХХ – поч. ХХІ ст.

Ключові слова: *напівпредикативна апозитивна одиниця, виражальні засоби, художньо-образна функція, лінгвостилістична парадигма, семантико-синтаксичний аспект.*

Цікавим, оригінальним, непередбачуваним, а подекуди й сміливим та відвертим способом рефлексії на дійсність є творчість українських письменників кінця ХХ – поч. ХХІ ст., незаперечним досягненням яких є творення особливої мови художнього тексту, адже довершеність висловленого зумовлена способом його вербального моделювання. Серед мовних засобів у текстах майстрів слова означеного періоду, безумовно, одну із провідних ролей в увиразненні авторського